

De Lachende Traan

De Lachende Traan

Ingrid Mulder

Schrijver: Ingrid Mulder
Coverontwerp: Ingrid Mulder
ISBN: 9789402126525
© <Ingrid Mulder>

November 2014

Aanleiding

“Doe er wat mee.”

Inleiding

Lopend, rennend, strompelend, met vallen en met opstaan. Iedereen bewandelt zijn levenspad op eigen wijze. En hoe leuk deze levensweg ook is, feit blijft: Het is geen uitgestippelde route over glad wegdek.

Dat hoeft ook niet. We leren namelijk als kind al dat je na een valpartij weer op hoort te staan en door moet gaan. Je kunt -bij leven- moeilijk voor altijd blijven liggen. Soms komen we overeind met een lach en soms met een traan, maar opstaan doen we.

De Lachende Traan is een bundel met gedichten waarin vele mensen zich zullen herkennen. Dat is ook logisch want het zijn jullie gedachten.

Het begon me namelijk te frustreren dat ik geen antwoord kon geven op de vraag wanneer ik mijn eigen gedichtenbundel zou gaan uitbrengen. Ik besloot dat het antwoord moest zijn: Zodra er genoeg mensen zijn die mij een gedicht hebben laten schrijven over hun gevoel.

Na het oprichten van een facebookpagina in november 2013 ging het snel. Mensen stuurden me persoonlijke verhalen welke ik vervolgens dichtte. De reacties waren hartverwarmend, gevoelig en lief en zorgden ervoor dat deze bundel gerealiseerd kon worden.

En hier is hij dan. Een bundel met gedichten en gedachten waarin vele emoties aan bod komen. Immers:

**Wat ik NIET zeg
MAAR WEL bedoel
Dat heeft EEN NAAM
Dat heet gevoel**

“De Lachende Traan”

De lachende traan
Schatert het uit
Vloeit over naar stilte
Verliest zijn geluid

De lachende traan
Bezint in het hoofd
Opent de gedachte
Waarop het geluk dooft

In slechts een tel
Kan het plots over gaan
Toch ziet men hetzelfde vocht
Bij de lach ... en de traan

“Het zal wel”

Je kent ze wel, van die dooddoeners als “soms zit het mee en soms zit het tegen” en “het valt wel, maar niet mee”. Het zijn goedbedoelde, maar vooral ook loze woorden.

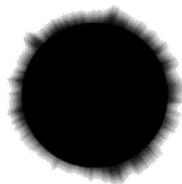
Bij het uitspreken van zo’n zin wordt namelijk geen enkele oplossing aangedragen. Degene die deze woorden moet aanhoren kan er totaal niets mee.

Enkel zuchten en denken: “het zal wel”.

“Het zijn de contrasten die het leven uitdagend maken”

Kijkend
Naar
De schaduw
Daarbij
Denkend
Aan het licht

De zon
Toont
Haar eigen
Wat schuw
Gaat achter wolken
Weer uit zicht

Geef haar
Een plekje
Om te schuilen
Geef haar
Wat ruimte
Om te gaan

Immers
De schaduw
Maakt het donker
Maar kan
Niet zonder
Licht bestaan

“Autobiografie”

Stel je voor dat je koffiekopje ineens een weerwoord heeft en de kat des huizes vraagt om een paar rubberlaarzen. Waarom toch hunkeren en streven mensen naar een sprookjeshuwelijk als je uit de door *van Dale* gegeven definitie van het woord “sprookje” al kunt opmaken dat het niet waar kan zijn?

Mijn verhaal is
Geen sprookje
Geen thriller
Geen roman
Maar hier en daar
Kleine letters
Die je wat lastig
Lezen kan

Het is ook
Geen horror
Geen detective
Of encyclopedie
Nee, mijn leven
Is in boekvorm
Gewoon een
Autobiografie

